

дърва не носи. — Насрадин ходжа сѣкал в' гората единъ голѣм бук и, когато да го отсѣче, видѣл че той ще натежи към рѣката и ще падне низ урвата на долу; какво да стори да го задържи на мѣсто, той измислил да вържи букътъ о магарето, та ако вземе да пада букътъ отсѣчен, магарето ще натежи и нѣма да го остави да падне кждѣ рѣката из урвата. Но когато букътъ паднал, завлѣкъл и магарето подирѣ си низ урвата, раскъсал го та го направил на парчета. Ходжата погледал, погледал, па токо си взел брадвата на рамо и тръгнал да си иде дома. На пхтѣтъ той стигнал единъ човѣкъ и го запитал: да не е видѣл нѣкадѣ неговото магаре. Човѣкътъ, който видѣл от страни какво направил Насрадин с' магарето си, рѣкъл му че прѣди малко го видѣл да миняло и носяло дърва към кѣщи. Тогаз Насрадин му казал: да би дал Бог тѣй да е, ама аз . . .

Да би имал Господ пари, не би струпал цѣла баня за двадесет пари.

Да би имала бахт Аглика, познал би я владика. Соф.

Да би добро правило, та би помен оставило.

Да би можал, с' очи би го стопил.

Да би за вид, краста била, 'сето село би приванала.

Да би ли ти хлапе и то сѣ като пѣтел са ерчи.

Да би ли ти копице, а и то са копри.

Да би лудость рогата, 'сички би я виждали.

Да би ли ти Уручлетинка, завило една парцалетинка, дигнало пушка на рамо, пѣк ша бий. Позабиколи че попитай: нерде конду бюлюк баши, Клисенин дебинде, Маркунун евинде. — Тѣй са приговарял нѣкой сербевин, като вървял в' пхтѣтъ, слѣд като го побил едно запитие да му каже дѣ е кондисал бюлюкбашията.

Да би ли ти даскалетинка.

Да би мирно сѣдѣло, не би чудо видѣло (патило).

Да би познавала, себе би вражевала. Соф.

Да би слушал Господ гаргитѣ, мор би дал по коньетѣ.

Да би ортак хубаво, Господ щеше да си тури ортак на небето.

Да би да не дойде, хич да не дойде. — Виж: Пратила сѣм мѣжо си . . . Соф.